Sygn. akt **OS 11/23**

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie
z dnia (…) r.

w składzie:

Przewodniczący: **r.pr. Piotr Fałdyga**

Sędziowie: **r.pr. Artur Warych - sprawozdawca**
r.pr. Tomasz Marzec

Protokolant: Joanna Kowalska

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu (…)r. sprawy ze skargi (…) na postępowanie radcy prawnego (…)na skutek odwołania z dnia (…)r. od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (…) r., sygn. akt RD-(…)o odmowie wszczęcia dochodzenia

postanawia:

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. (tj. Dz. U. z 2022 r., poz. 1375 z późn. zm.) oraz w zw. z art. 74^1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2022 r., poz. 1166 z późn. zm.) utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (…)r., sygn. akt RD-(…)o odmowie wszczęcia dochodzenia.

Przewodniczący: Członkowie:

…… …… ……
r.pr. Piotr Fałdyga r.pr. Artur Warych r.pr. Tomasz Marzec

Sygn. akt OS 11/23

UZASADNIENIE

W dniu (…)r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęło pismo (…) z dnia (…)r. skierowanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego oraz pismo (…) z dnia (…) r. skierowane do Krajowej Izby Radców Prawnych w Lublinie – obydwa obejmujące wniosek o podjęcie postępowania dyscyplinarnego w stosunku do radcy prawnego (…). W pismach tych zawiadamiający (…)zarzucił radcy prawnemu (…), że ten dopuścił się przewinienia dyscyplinarnego polegającego na tym, że radca prawny wskazał jako powód nieprawidłowy adres zawiadamiającego jako pozwanego, skutkiem czego zawiadamiający został pozbawiony możliwości odbioru korespondencji, a tym samym możliwości ochrony swoich praw a w konsekwencji także środków pieniężnych.

W ramach czynności wyjaśniających Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego zwrócił się do radcy prawnego (…)o przesłanie pisemnych wyjaśnień.

W wyjaśnieniach zawartych w piśmie z dnia (…)r. wraz załączonymi dokumentami (data wpływu (…)r.) radca prawny (…)wyjaśnił, że jakkolwiek zawiadamiający nie sprecyzował jakiego konkretnie postępowania z jego udziałem dotyczy pismo zawiadamiającego, to stwierdził, że przypuszczalnie chodzi tu o sprawę sygn. akt (…) przed Sądem Rejonowym (…). Radca prawny szczegółowo wyjaśnił i przedstawił przebieg sporu sądowego toczącego się z udziałem skarżącego (…), potwierdzając złożone wyjaśnienia dokumentami z akt sprawy prowadzonej przez (…) o sygn. (…), dokumentami z akt postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego (…)sygn. (…), pismem przesłanym przez radcę prawnego do (…)z dnia (…)r., pismem od (…)z dnia (…)r., wyrokiem Sądu Rejonowego (…)z dnia (…)r. (sygn. (…).) oraz potwierdzeniem przelewu bankowego na kwotę (…) tytułem zwrotu tejże kwoty zawiadamiającemu.

Radca prawny wskazał, że działał jako pełnomocnik powoda, tj. (…)w sprawie przeciwko (…). Zgodnie z umową cesji wierzytelności jego mocodawca nabył wierzytelność od (…)w stosunku do (…). W toku postępowania egzekucyjnego wszczętego w oparciu o wykonalny i prawomocny nakaz zapłaty Komornik Sądowy przekazał na rzecz klienta reprezentowanego przez radcę prawnego (…)kwotę w wysokości (…). Komornik Sądowy umorzył postępowanie egzekucyjne w wyniku utraty mocy przez nakaz zapłaty wskutek

złożenia sprzeciwu przez pozwanego (…). W dniu (…)r. radca prawny w imieniu swojego klienta zwrócił się do (…)o wskazanie numeru rachunku bankowego do zwrotu kwoty wyegzekwowanej przez Komornika Sądowego i wynikającej z przedłożonych dokumentów w wysokości (…). Skarżący otrzymał tę kwotę przelewem dokonanym w dniu (…)r..

Jednocześnie Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego po otrzymaniu odpowiedzi od radcy prawnego zwrócił się dodatkowo do zawiadamiającego z pytaniem, jakiego postępowania dotyczy wskazywana przez niego kwota w wysokości (…). W odpowiedzi (…)potwierdził, że kwota ta powiązana jest ze sprawą prowadzoną przez Sąd Rejonowy (…)o sygn. (…).

Postanowieniem z dnia (…) r., sygn. akt RD (…), Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie na podstawie art. 305 § 1 k.p.k w zw. z art. 17 § 1 pkt 2 k.pk. (ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego - Dz. U. z 2022, poz. 1375) w zw. z art. 741 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2022 r., poz. 1166) postanowił odmówić wszczęcia dochodzenia w sprawie wobec stwierdzenia, że zachowanie radcy nie wyczerpuje znamion czynu dyscyplinarnego.

W uzasadnieniu postanowienia Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie uznał za niezasadne zarzuty podniesione w pismach zawiadamiającego (…). Rzecznik Dyscyplinarny w toku czynności weryfikacyjnych ustalił bowiem, że analiza materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie nie pozwala uznać, że radca prawny (…)dopuścił się czynu sprzecznego z zasadami etyki zawodu radcy prawnego, mogącego stanowić podstawę jego odpowiedzialności dyscyplinarnej.

W przedmiotowej sprawie analizy prawnej pod kątem przyjętych ustaleń faktycznych wymaga treść art. 64 ustawy o radcach prawnych, zgodnie z którym: „Radcowie prawni i aplikanci radcowscy podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swych obowiązków zawodowych”. Mając na uwadze wskazany przepis, a także odnosząc się do zarzutów formułowanych przez zawiadamiającego i opierając się na dokumentach złożonych do akt sprawy przez radcę prawnego, których autentyczność nie budzi wątpliwości, trudno dać wiarę twierdzeniom formułowanym w zawiadomieniu. Radca prawny bowiem wszczął postępowanie sądowe zgodnie z przepisami prawa, opierając się na dokumentach. Twierdzenia zawiadamiającego o naruszeniu przepisów prawa i kodeksu etyki nie zostały w żaden sposób oparte na materiale dowodowym, a stanowią jedynie ocenę i są wynikiem błędnej interpretacji przepisów prawa. Kwoty, których dochodzi radca prawny w

postępowaniu sądowym, wynikają z dokumentów, które to dokumenty analizuje sąd. Po uprawomocnieniu się nakazu zapłaty radca prawny mógł skierować sprawę do komornika sądowego, ponieważ działał na podstawie przepisów prawa. Ponadto, po utracie mocy przez nakaz zapłaty, mocodawca (…) zwrócił zawiadamiającemu wyegzekwowaną kwotę w wysokości (…). Odnosząc się do kwestii nieprawidłowego adresu, należy wskazać po pierwsze, że to strony umowy są zobowiązane do aktualizowania swoich danych, a po drugie nakaz zapłaty stracił wskutek złożenia przez zawiadamiającego sprzeciwu z powołaniem się na nieprawidłowy adres do doręczeń. Należy wskazać, że działania radcy prawnego były zgodne z prawem i miały na celu ochronę interesów swojego klienta, co nie uchybia godności zawodu radcy prawnego.

Od niniejszego postanowienia (…) w piśmie z dnia (…) r. (wpływ do OIRP w dniu (…) r.) wniósł odwołanie, w którym podtrzymał twierdzenia zawarte w pismach inicjujących niniejsze postępowanie, w szczególności co do wskazania przez radcę prawnego niewłaściwego adresu. Skarżący wytknął uchybienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego polegające jego zdaniem na niewłaściwej ocenie okoliczności sprawy jako nieudowodnionych przez radcę prawnego. Skarżący nie załączył do odwołania żadnych dokumentów.

Rozpoznając odwołanie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie zważył, co następuje:

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny rozpoznając zarzuty postawione w niniejszej sprawie radcy prawnemu (…)oparł się na zgromadzonym materiale wyszczególnionym powyżej, który to materiał Sąd uznał za w pełni wystarczający do rozpoznania sprawy w postępowaniu dyscyplinarnym oraz do uznania zarzutów stawianych radcy za bezzasadne.

Jakkolwiek w toku udzielonych wyjaśnień radca prawny *expressis verbis* nie wskazał, skąd pochodziła jego wiedza o adresie wskazanym sądowi powszechnemu jako adres pozwanego (…)właściwy do doręczeń, to jednak mając na względzie kontekst w jakim adres ten został ”użyty” w postępowaniu wszczętym z powództwa mocodawcy radcy prawnego należało przyjąć, że informacja o tym adresie pochodziła z dokumentów przekazanych przez powoda dotyczących umowy zawartej z pierwotnym wierzycielem. Mając ponadto na uwadze zarówno czynności podejmowane przez radcę prawnego w przedmiotowym postępowaniu jak i jego dalsze działania związane ze zwrotem skarżącemu wyegzekwowanych środków, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przychylił się do stanowiska prezentowanego przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego o braku znamion czynu dyscyplinarnego w sprawie.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał, że o ile radca prawny działając jako pełnomocnik skierował pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym opierając się na nieaktualnych – jak się później okazało - danych adresowych skarżącego (pozwanego) przekazanych mu przez jego mocodawcę (powoda) a pochodzących od samego skarżącego, to należy podzielić argumentację, że to skarżący jako strona umowy zawartej z pierwotnym wierzycielem zobowiązany był do ich aktualizacji. Działając jak pełnomocnik procesowy radca prawny dochował należytej staranności zgłaszając następnie wniosek egzekucyjny w oparciu o nakaz zapłaty wykonalny i prawomocny, co stanowi właściwą i zgodną z przepisami prawa praktykę dochodzenia roszczeń w postępowaniu cywilnym. Natomiast po utracie mocy przez tenże nakaz radca prawny niezwłocznie przystąpił do czynności zmierzających do skutecznego zwrotu skarżącemu środków wyegzekwowanych przez Komornika Sądowego przekazanych na rzecz wierzyciela.

Działania radcy prawnego należy zatem ocenić jako jak najbardziej prawidłowe czynności pełnomocnika procesowego w sprawie cywilnej, mając przy tym na uwadze także późniejsze działania radcy związane ze zwrotem środków skarżącemu. Niezadowolenie skarżącego z tych działań radcy prawnego może być - co oczywiste - spowodowane zajmowaniem przez niego w procesie strony przeciwnej wobec jego mocodawcy, stąd też stanowi jej subiektywną ocenę tychże działań, co jednak nie może decydować o kwalifikacji zachowania radcy prawnego jako sprzecznego z zasadami etyki zawodowej, mając przy tym na uwadze zwrot wyegzekwowanych środków z inicjatywy samego radcy prawnego.

Mając na uwadze powyższe Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Lublinie orzekł jak w sentencji.

Pouczenie

Zgodnie z art. 426 § l Kodeksu postępowania karnego w związku z art. 74^1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2022 r., poz. 1166 z późn. zm) postanowienie jest prawomocne i od niniejszego postanowienia nie służy prawo wniesienia odwołania do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego.

Przewodniczący: Członkowie:

……..	……...	...…….……
r.pr. Tomasz Marzec	r.pr. Artur Warych	r.pr. Piotr Fałdyga